

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 1

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaeva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legal regulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarascenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhon D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

PECULIARITIES OF THE COLLECTION BY THE DEFENSE PARTY OF EVIDENCE RELATED TO THE IDENTIFICATION OF A PERSON ON THE BASIS OF VOICE IN CRIMINAL PROCEEDINGS

Tarasenko V. E.,

Odessa State University of Internal Affairs, Odessa, Ukraine

e-mail: vlad0677346258@ukr.net

Abstract. The article is devoted to the study of the activities of the defense in criminal proceedings related to the collection of evidence related to the identification of a person by voice, in the current Criminal Procedure Code. Attention is paid to the analysis of relevant theoretical sources, as well as the provisions of the CPC of Ukraine, the Law "On Advocacy and Advocacy", which regulate the rights and responsibilities of defense counsel to collect and present evidence. Emphasis is placed on topical issues related to the initiation by the defense of the identification of a person on the basis of voice, in order to obtain evidence in criminal proceedings.

Keywords: criminal proceedings, defense, legal aid, evidence, identification.

Актуальність. Одним з важливих напрямків кримінальної процесуальної політики української держави є формування такого законодавства, яке б створювало умови ефективної діяльності не тільки для правоохоронних органів, а й максимально реалізовувалися конституційні засади, які гарантують захист особистості, її права і свободи, інтереси суспільства і держави. Відповідно до ст. 7 КПК України зміст та форма кримінального провадження повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, які являють собою вихідні положення, що відбивають панівні в державі політичні та правові ідеї і визначають сутність організації і діяльності компетентних державних органів щодо досудового розслідування і судового розгляду кримінальних справ. Важливе місце серед засад кримінального провадження займає змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

У зв'язку з цим, ст. 22 КПК України визначає, що сторони кримінального провадження мають рівні права на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав. Таким чином, суб'єкти, які відносяться до сторони захисту, наділені правом збирати і подавати докази у кримінальному провадженні, у тому числі, отримані внаслідок проведення впізнання особи за ознаками голосу. Однак, на сьогодні спостерігаються певні проблеми зазначеної діяльності, що негативно впливають на реалізацію права громадян на професійну правову допомогу.

Постановка проблеми. Метою даної статті є визначення сучасного стану та особливостей збирання стороною захисту доказів, пов'язаних з проведенням впізнання особи за ознаками голосу у кримінальному провадженні, та з'ясування існуючих проблем зазначеної діяльності.

Стан дослідження. Проблеми збирання і подання доказів та участі захисника в кримінальному провадженні розглядали у своїх працях відомі науковці, а саме, Ю.М. Грошевий [1; 13], О.В. Капліна [2; 13], С.А. Крушинський [3], Л.М. Лобойко [4], В.Т. Маляренко [5], С.В. Слінько [6; 8], О.С. Старенький [7], В.Я. Тацій [13], В.М. Тертишник [8], Л.Д. Удалова [9], К.О. Чаплинський [14, 17], О.Г. Яновська [10] та інші. Разом з тим, увага проблемам збирання і подання доказів стороною захисту розглядалася недостатньо та потребує окремого дослідження, зокрема, питань, які стосуються закріплення процесуальної форми реалізації права захисника на збирання та подання доказів, у тому числі отриманих внаслідок проведення впізнання особи за ознаками голосу.

Виклад основного матеріалу. Порядок збирання та подання доказів стороною захисту врегульований Кримінальним процесуальним законодавством України. Збирання доказів здійснюється сторонами кримінального провадження у порядку, передбаченому ч. 1 та ч. 3 ст. 93 КПК України – а саме: збирання доказів здійснюється сторонами кримінального провадження, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у порядку, передбаченому Кодексом. Сторона захисту здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів. Ініціювання стороною захисту проведення слідчих (розшукових) дій здійснюється шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань [11, ст. 93]. Окрім цього, відповідно до положень ч. 1 ст. 22 КПК України кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності і

передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими Кодексом. Крім того, згідно ч. 2 ст. 22 КПК України, сторони кримінального провадження мають рівні права на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав, передбачених Кодексом [11, ст. 22]. Також, виходячи з аналізу статей КПК України, законодавець, надавши стороні захисту право витребувати докази, не передбачив жодних правових гарантій його реалізації, у зв'язку з чим, захисник при реалізації свого права керується положеннями Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [3].

У положеннях Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» закріплено, що захисник має право збирати відомості про факти, що можуть бути використані як докази, в установленому законом порядку запитувати, отримувати і вилучати речі, документи, їх копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їх згодою [12, п. 7 ч. 1 ст. 20]. Також захисник, як суб'єкт доказування у кримінальному провадженні, згідно ч. 1 ст. 20 цього Закону має право звертатися з адвокатськими запитами, у тому числі щодо отримання копій документів, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, а також до фізичних осіб [12, п. 1 ч. 1 ст. 20]; ознайомлюватися на підприємствах, в установах і організаціях з необхідними для адвокатської діяльності документами та матеріалами, крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом [12, п. 3 ч. 1 ст. 20]; складати заяви, скарги, клопотання, інші правові документи та подавати їх у встановленому законом порядку [12, п. 4 ч. 1 ст. 20]; доповідати клопотання та скарги на прийомі у посадових і службових осіб та відповідно до закону одержувати від них письмові мотивовані відповіді на ці клопотання і скарги [12, п. 5 ч. 1 ст. 20]; застосовувати технічні засоби, у тому числі для копіювання матеріалів справи, фіксувати процесуальні дії, в яких він бере участь [12, п. 8 ч. 1 ст. 20]; одержувати письмові висновки фахівців, експертів з питань, що потребують спеціальних знань [12, п. 1, 3, 4, 5, 7, 8 ч. 1 ст. 20].

Однак, слід констатувати, що хоча Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» чітко передбачає процесуальний порядок отримання захисником доказів, вони можуть не бути визнані допустимими, оскільки згідно ст. 86 КПК України доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому Кодексом [11, ч. 1 ст. 86].

З цього приводу необхідно підтримати думку О.С. Старенького, який зазначив, що, з метою забезпечення належних кримінальних процесуальних гарантій при використанні захисником засобів отримання доказів у досудовому розслідуванні шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб копій документів, відомостей, висновків ревізій, актів перевірок, а також реалізації змагальних засад кримінального провадження, доцільно ч. 1 ст. 85 КПК України доповнити наступним реченням: «Доказ визнається допустимим, якщо він отриманий адвокатом у порядку, встановленому Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [7, с. 188]. Ми згодні, що тільки у такому випадку можна стверджувати, що дотримано одного із критеріїв допустимості доказів, а саме, належної процесуальної форми.

Одним із способів збирання доказів стороною захисту згідно ч. 3 ст. 93 КПК України є ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, яке здійснюється шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань [11, ст. 93]. Особливої уваги потребує дослідження особливостей проведення впізнання особи за ознаками голосу. З цього приводу дослідник К. О. Чаплинський зазначив, що впізнання за голосом та особливостями мови проводиться тільки в 1 % кримінальних проваджень, а у 18 % її проведення було необхідним, але під час досудового розслідування не здійснювалось [14, с. 241]. При проведенні досудового розслідування пред'явлення особи для впізнання за голосом та ознаками усного мовлення необхідна у випадках, коли потерпілий, свідок, підозрюваний заявляє, що він може впізнати людину, голос і мовлення якої він сприймав у зв'язку з подією кримінального правопорушення, за її голосом і особливостями мовлення. Г.І. Кочаров пропонує виділити такі різновиди випадків застосування пред'явлення для впізнання за ознаками голосу та мовлення особи, а саме: по-перше, у випадку коли на допиті особа стверджує, що вона знайома з особою, голос якої чула у зв'язку з подією злочину, та остання заперечує факт такого знайомства; по-друге, у випадку коли особа, що перебуває у розшуку, змінила зовнішність умисне або з незалежних від неї причин настали зміни її зовнішності до такої міри, що інші фізичні ознаки зовнішності не можуть бути використані для ідентифікації; по-третє, у випадку коли особа, яка сприйняла голос правопорушника, свідка, потерпілого під час вчинення злочину, не була знайома з ними до вказаної події; по-четверте, у випадку коли особа на допиті заявляє, що знайома з особою, голос якої сприймала під час вчинення злочину, але не знає прізвище та ім'я такої особи, або називає їх інакше ніж вказано в ідентифікаційних документах такої особи [15, с. 8-9, 34].

Водночас науковці відмічають, що впізнання відбувається не виключно за «голосом», але і за «особливостями мови», а саме, «безспірним слід визнати той факт, що особу можна пред'являти для

впізнання не тільки за зовнішнім виглядом, а й за голосом та особливостями мови, які є проявом функціонально-динамічного комплексу навичок особи» [16, с. 9].

Потрібно зазначити, що у повсякденному житті громадян збільшується кількість випадків використання технічних засобів зв'язку (телефонного та через Інтернет) та звукозаписуючих пристроїв під час вчинення кримінальних правопорушень. Як наслідок, зростає актуальність використання зазначених пристроїв при пред'явленні для впізнання особи за ознаками усного та мережевого мовлення.

На думку К. О. Чаплинського впізнання особи в такий спосіб може мати місце у випадках: по-перше, у випадку коли об'єкт впізнання відмовляється від участі в зазначеній слідчій (розшуковій) дії, проте в матеріалах кримінального провадження наявний відео- чи аудіозапис на яких зафіксовано її голос; по-друге, у випадку коли підозрювана особа заперечує, що голос зафіксований на аудіо- або відеозаписі належить їй; по-третє, у випадку коли особа, яку пред'являтимуть для впізнання має намір чинити негативний вплив на суб'єктів впізнання (потерпілого чи свідка); по-четверте, у випадку загрози безпеці будь-якій з осіб, яка братиме участь у такій слідчій дії; по-п'яте, у випадку коли суб'єкт впізнання заявляє, що зможе впізнати об'єкт впізнання як за ознаками зовнішнього вигляду, так і за голосом, проте у зв'язку з тим, що об'єкт впізнання фактично відсутній (знаходиться у розшуку, помер, його місце перебування невідоме, перебуває у тривалому відрядженні тощо) його неможливо пред'явити для впізнання. Обов'язковою умовою проведення слідчої дії в зазначеній формі є наявність в матеріалах кримінального провадження аудіо- або відео записів усного мовлення об'єкта [17, с. 158].

Таким чином, проведення зазначеної слідчої (розшукової) дії займає важливе місце в процесі збирання доказів, оскільки особі, яка впізнає, надається можливість встановлення тотожності (схожості, відмінності) раніше сприйнятої нею особи за обставин, що мають значення для кримінального провадження, шляхом порівняння ознак усного мовлення пред'явленої для впізнання особи з її уявним образом, що зберігся в її пам'яті.

Висновки. Отже, проведений нами аналіз чинного кримінального процесуального законодавства України та літературних джерел, дають підстави дійти висновку, що на даний час існує низка проблем, пов'язаних із збиранням доказів стороною захисту у кримінальному провадженні. Загалом сторона захисту при збиранні та поданні доказів має значно менше правових засобів, ніж сторона обвинувачення, оскільки може тільки ініціювати проведення слідчих розшукових дій, у тому числі пов'язаних з проведенням впізнання особи за ознаками голосу. При цьому, не зважаючи на важливість використання результатів такої СРД, як доказів, у кримінальному провадженні, вона проводиться дуже рідко, що вимагає подальшого її дослідження та впровадження у практичну діяльність.

References.

1. Hroshevyi Yu.M., Stakhivskyi S.M. (2016) *Dokazy i dokazuvannya u kryminalnomu protsesi*. K.: KNT, Vydavets Fursa S.Ya., 2016. 272 p. (In Ukrainian)
2. Kaplina O., Maryniv V. (2011) *Problemy dopustymosti dokaziv, podanykh vidpovidno do statyi 66 KPK Ukrainy osobamy iz vykorystanniam tekhnichnykh zasobiv otrymannia informatsii*. Visnyk Akademii pravovykh nauk Ukrainy, 2011. № 3. P. 238-249. (In Ukrainian)
3. Krushynskyi S. A. (2017) *Podannia dokaziv u kryminalnomu sudochynstvi Ukrainy: monohrafiia*. Khmelnytskyi : Khmelnytskyi universytet upravlinnia ta prava, 2017. 247 p. (In Ukrainian)
4. Loboiko L.M. (2016) *Kryminalno-protseusualna kompetentsiia: Monohrafiia.. D.: Dnipropetr. derzh. un-t vnutr. sprav, 2016. 188 p. (In Ukrainian)*
5. Maliarenko V.T. (2018) *Reformuvannya kryminalnoho protsesu Ukrainy v konteksti yevropeyskykh standartiv: Teoriia, istoriia i praktyka: Monohrafiia*. K.: Kontsern "Vydavnychi Dim "InYure", 2018. 544 p. (In Ukrainian)
6. Slinko S.V. (2018) *Teoriia i praktyka reformuvannya dosudovoho rozsliduvannya: Monohrafiia*. Kh.: RVF «Arsis LTD», 2018. 270 p.
7. Starenkyi O. S. (2015) *Kryminalni protseusualni harantii vykorystannia zakhysnykom zasobiv otrymannia dokaziv u dosudovomu rozsliduvanni*. Visnyk kryminalnoho sudochynstva. 2015. № 3. P. 185-193. (In Ukrainian)
8. Tertyshnyk V. M., Slynko S. V. *Teoriia dokazatelstv : uchebnoe yzdanye*. Kharkov : Arsys, 1997. 256 p.
9. Udalova L.D., Kuchynska O.P., Tatarov O.Yu. *Kryminalnyi protses. Zahalna chastyna: Pidruchnyk*. K. VD «Dakor», 2015. 172 p.
10. Yanovska O.H. *Kontseptualni zasady funktsionuvannya i rozvytku zmahalnoho kryminalnoho sudochynstva: Monohrafiia*. K.: Pretsedent, 2016. 303 p.
11. *Kryminalnyi protseusualnyi kodeks Ukrainy : zakon Ukrainy vid 13. 04. 2012 r. № 4651-VI*. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua>. (data zvernennia: 16. 09. 2020).
12. *Pro advokaturu ta advokatsku diialnist: zakon Ukrainy vid 05.07. 2012 r. № 5076-VI*. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua>. (data zvernennia: 27. 08. 2020).

13. Kryminalnyi protses : pidruchnyk / Yu. M. Hroshevyi, V. Ya. Tatsii, A. R. Tumaniantstain. ; za zah. red. V. Ya. Tatsiia, Yu. M. Hroshevoho, O. V. Kaplinoi, O. H. Shylo. Kharkiv : Pravo, 2013. 824 p.
14. Chaplynskyi K. O. (2011) *Osoblyvosti prediavlennia dlia vpiznannia za holosom, osoblyvostiamy movy i fonohramoiu* [Features of presentation for recognition by voice, features of speech and phonogram]. *Pravo i suspilstvo* [Law and society]. Kyiv, 2011. № 1. P. 240-245. (In Ukrainian)
15. Kocharov H. Y. (1955) *Opoznyanie na predvartelnom sledstvyi*. Moskva: Hosiuryzdat, 1955. 84 p. URL: <http://lawlibrary.ru/izdanie11254.html> (data obrashchenia: 15. 01. 2021).
16. *Prediavlennia osoby dlia vpiznannia za oznakamy holosu ta movlennia pid chas dosudovoho rozsliduvannia: metod. rek.* [Presentation of a person for recognition by voice and speech during the pre-trial investigation: a method. rivers] /M. P. Klymchuk, A. A. Sakovskyi, R. M. Dudarets ta in. Kyiv: Nats. akad. vnutr. sprav, 2019. 60 p.
17. Chaplynskyi K. O. (2014) *Osoblyvosti taktyky prediavlennia dlia vpiznannia v umovakh protydii dosudovomu rozsliduvanniui* [Peculiarities of presentation tactics for identification in the conditions of counteraction to pre-trial investigation]. *Visnyk AMSU. Seriya: Pravo* [AMSU Bulletin. Series: Law], № 1(12), 2014. P. 156–160.

Особенности сбора стороной защиты доказательств, связанных с проведением опознания лица за признаками голоса, в уголовном производстве

Тарасенко Владислав Егорович, e-mail: vlad0677346258@ukr.net,
Одесский государственный университета внутренних дел. Одесса, Украина.

Аннотация. Статья посвящена исследованию деятельности стороны защиты в уголовном производстве, связанной со сбором доказательств, связанных с проведением опознания лица за признаками голоса в условиях действующего Уголовного процессуального законодательства. Уделено внимание анализе соответствующих теоретических источников, а также положений УПК Украины, Закона Украины «Об адвокатуре и адвокатской деятельности», которые регламентируют права и обязанности защитника по сбору и предоставлению доказательств. Акцентируется внимание на актуальных вопросах, связанных с инициированием стороной защиты проведения опознания лица за признаками голоса, с целью получения доказательств в уголовном производстве.

Ключевые слова: уголовное производство, сторона защиты, правовая помощь, доказательства, предъявление лица для опознания.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 1

Passed for printing 31.03.2021. Appearance 07.04.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>